

El guardià del parc de les Eres

Sant Feliu de Guíxols reconeix la tasca de Josep Ramionet, de l'associació de veïns de Tueda, per forjar i mantenir la zona verda un quart de segle
Fa anys que se'n cuida la brigada, però encara hi va cada dia

Ramionet, amb bastó, flanquejat per la seva dona i l'alcalde, Carles Motas, en el seu homenatge AJ. SFG.

La de Josep Ramionet és una d'aquelles històries discretes, conegudes tot just pels íntims i saludats, però que l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols ha volgut reconèixer públicament pel quart de segle llarg que s'ha estat cuidant del parc de les Eres. Situat al llinar superior del nucli antic, la zona es va urbanitzar a cavall dels anys 70 i 80 del segle passat, als entorns de la rambla Generalitat. Però en quedava pendent la zona verda al voltant de la torre de guaita, i l'associació de veïns de Tueda es va oferir per tirar endavant el parc. Avui continua sent un lloc ben endreçat, encara més freqüentat pels ganxons –i els segons ganxons que hi tenen residència de vacances– que no pas pels turistes. Potser hi contribueix el desnivell que cal salvar des de la part de baix, però

l'esforç per salvar l'escala del carrer Santa Teresa, o el pendent del carrer de les Eres, compensa per gaudir d'una petita illa de pau i prendre aquests dies el sol d'hivern, als migdies, mentre es divisa un horitzó de 180 graus, amb el mar al fons.

Antoni Juanals, alcalde als anys 90, va cedir la torre com a seu per a l'associació de veïns i els va confiar l'arranjament del parc. Dos regals, i el segon potser una mica enverinat, però per al qual van trobar antídote: Ramionet va assumir el repte del jardí, i “amb l'ajut d'altres veïns, per desbrossar-lo i anar-lo netejant”, van anar per feina. A partir d'aquí, la tasca de cuidar-se de tasques com ara la jardineria, i proposar. Bancs d'obra i maó a l'estil dels dissenyats en temps de Joan Bordàs per al passeig, pèrgoles on la vegetació a l'estiu fa ombra i els jocs infantils. Ramionet recordava que recentment encara demanava que habilitessin uns gronxadors de cadira i cadenes.

A l'inici de la història, Ramionet encara no havia assolit la seixantena. La seva dona, Maria Janué, rememora que aleshores al barri hi havia més mainada, per bé que la proximitat de l'escola Estació fa que encara avui hi hagi brogit als jocs infantils en diverses franges del dia. Avui, però, un quart de segle després, el guardià del parc de les Eres ha aparcat una mica l'acció i s'ha centrat en la reflexió. “Hi continuo anant gairebé cada dia, de vegades matí i tarda, per estirar les cames i fer-la petar una estona amb els coneguts”, que ja saben que potser és més fàcil trobar-lo allà que al seu domicili del carrer Gravina.

En paral·lel, encara reben visites de les escoles municipals al mirador de la poc coneguda torre de guaita, erigida sobre els fonaments de l'antic molí de vent en temps de les guerres carlines, durant el mandat del republicà Pere Caimó. I el parc continua tancant cada vespre i reobrint l'endemà, potser un dels secrets, malauradament, per explicar-ne la bona conservació.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 17-11-2021, Pàgina 23

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2059003-el-guardia-del-parc-de-les-eres.html>